

SLOVENSKA POTAPLJAŠKA REVIIJA

Potapljač

ŠT. 64

LETO XI

Izobraževanje: Potapljanje v nevihti

Biologija: Morski psi

Intervju: Anatoly Beloshchin

CENA 4,0€

ISSN 1560-853X

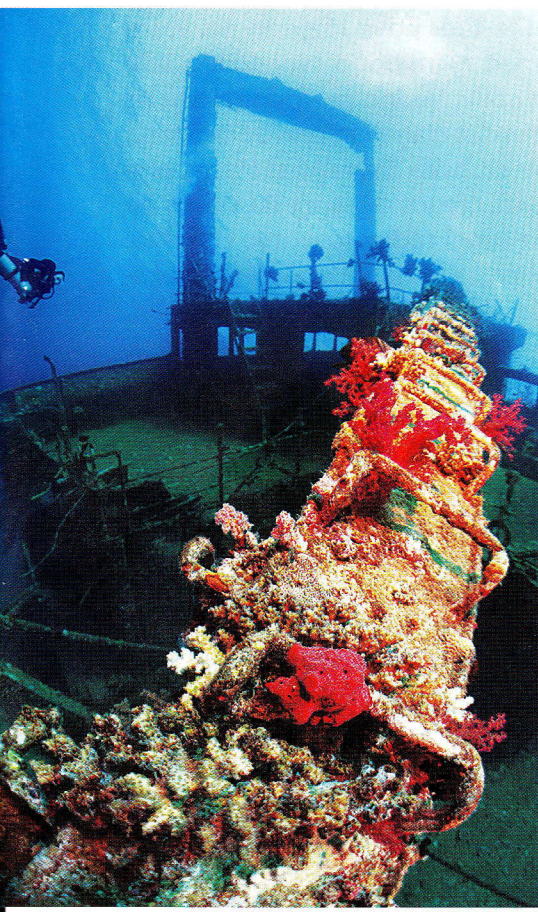
9 771580 853003

ANATOLY BELOSHCHIN

Opisati Anatolyja Beloshchina v nekaj stavkih je skoraj nemogoče. Še težje ga je ujeti na enem mestu, saj nenehno potuje, najsibo zaradi potapljanja ali zaradi Wing Chuna, oboje je bistvo njegovega življenja.

Tekst: Branko Ravnak • Foto: A. Beloshchin

Anatoly Beloshchin je oba hobija, kot sam pravi, združil v način življenja, ki mu omogoča, da živi od tega, kar dela, in obenem uživa v svojem delu. Je predstavnik novega ruskega vala, ki je presegel okvire klasičnega tehničnega potapljača, inštruktorja in podvodnega fotografa. Združil je filozofijo borilnih veščin in svet tišine pod vodo. Tako so nastale čudovite podobe, delček katerih smo lahko videli v seriji **Nude & Fashion**, ki je bila premierno predstavljena izven Rusije letos na 4. Sprehodih pod morjem v Slovenskih Konjicah, kjer je tudi nastal ekskluzivni intervju za revijo Potapljač.

Za uvod smo se odločili, da vam postavimo klasično vprašanje, in sicer, kdaj ste se pričeli potapljati?

V morje sem se zaljubil še kot otrok. Prostega potapljanja sem se naučil že pri dvanajstih letih, sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja. Že takrat sem sanjal, da bi se potopil s SCUBA aparatom, vendar sem moral na to čakati več kot deset let, saj ni bilo pravih pogojev.

Pravite, da ni bilo pravih pogojev. Kakšno je bilo takrat potapljanje v Rusiji? Ne nazadnje ima Rusija dolgo potapljaško tradicijo, saj je že leta 1828 ruski mehanik Gausen izdelal prvi aparat za potapljanje.

Veste, Rusija leta 1828, Rusija leta 1995, ko sem se pričel potapljati s SCUBA aparatom, in Rusija danes. To so svetovi, ki se jih ne da primerjati. Prvič so v Rusiji omenili potapljanje že leta 1606, vendar je šele v zadnjih dveh desetletjih postalo dostopno posameznikom. Potapljanje je vedno veljalo za eksotično zadevo in za posameznika, ki ni bil del kluba ali pa se ni potapljaj v vojski, je bilo predvsem zelo drago. Zaradi tega si je potapljanje lahko privoščilo zelo malo ljudi. Danes je zadeva zelo drugačna, potapljanje je postalo ena izmed hitro rastočih turističnih panog ali, če hočete, industrija, ki je v Rusiji v veliki ekspanziji. Več je klubov in odlično opremo iz praktično celega sveta je mogoče kupiti skoraj povsod po Rusiji. A ta dejavnost je še vedno zelo draga, vendar ne več tako nedostopna kot pred desetletjem ali več.

Z razvojem komercialnega potapljanja se je pojavila cela vrsta odličnih potapljačev, med katere štejemo tudi vas, zato nas zanima, kdo so velika ruska imena sodobnega potapljanja in kdo od njih je na vas naredil poseben vtis?

Pri nas pravijo, da se vtis doseže s presežki, ki so plod trdega dela. Nedvomno je ena izmed največjih ruskih imen **Natalia Molchanova**, večkratna svetovna prvakinja v prostem potapljanju. Naredila je nekaj novega, premaknila je meje, ki so veljale za nepremakljive, zato si zasluži občudovanje in spoštovanje. Če govorimo o SCUBA potapljanju, naj omenim, da vsi uporabljamo opremo in tehnologije, ki niso ruske, in zato ne vidim razloga, da bi govoril o velikih ruskih imenih, saj se celotna zadeva nanaša zgolj na to, kako dobro obvladaš omenjeno tehnologijo in opremo.

Ko smo brskali po vaši spletni strani, smo ugotovili, da ste med drugim tudi inštruktor tehničnega potapljanja. Kdaj ste se pravzaprav pričeli ukvarjati s tehničnim potapljanjem?

Ko ste me na samem začetku vprašali, sem vam povedal, da sem se pričel potapljati na vdih pri svojih dvanajstih letih. Takrat sem se potopil 25 metrov globoko in v trenutku sem zaznal obseg rekreativnega potapljanja, ki ga prinaša podaljšano bivanje pod površino zaradi opreme, ki to omogoča. Sam ne delim potapljanja na tehnično in rekreativno, zame obstaja zgolj potapljanje, zato me same delitve ne zanimajo, gre zgolj za obvladovanje opreme in lastnega telesa.

Popolnost obvladovanja teh dveh komponent, ki ste ji pravkar omenili, je bilo moč videti prav v neverjetni seriji fotografij **Nude & Fashion, ki ste jo predstavili v sklopu 4. Sprehodov pod morjem. Ali lahko poveste kaj več o samem projektu?**

Kot se to pogosto zgodi v življenju, se je tudi ideja o projektu **Nude & Fashion** rodila bolj ali manj slučajno. Ko sem se sam

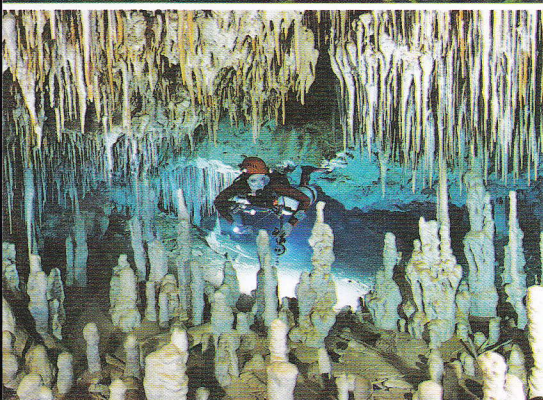
vračal z dolgega jamskega pota iz ene izmed jam na Jukatenu v Mehiki, sem se srečal s sončno svetlobo, ki je prodirala skozi prosojno vodo in ustvarjala neverjetne podobe. Tam se kljub utrujenosti nisem dvignil na površino. Na manjši globini sem ostal še skoraj pol ure in med opazovanjem čudovite igre svetlobe sem razmišljal, kako bi jo posnel. Razmišljal sem o modelu, obsijanem s to magično svetlobo, vendar bi potapljaška oprema uničila izjemno harmonijo. Takrat sem prvič pomislil na model, kot ste ga lahko videli na razstavi. Ideja me je tako prevzela, da sem jo pričel razvijati kot samostojni projekt, in tako je nastala serija fotografij *Nude & Fashion*, ki ste jo lahko prvič videli izven Rusije prav na vašem festivalu.

Ob ogledu razstave ne moremo mimo čudovitih podob, odlične kompozicije in čudovitega modela. Tatiana Smelko je oseba, ki jo lahko občudujemo v tej seriji fotografij in tudi na večini drugih posnetkov, ki jih lahko najdemo na vaši spletni strani. Poleg vsega naštetega je za odlično fotografijo potrebna tudi dobra oprema. Katero opremo ste uporabljali oziroma jo uporabljate?

Preden vam odgovorim, bi želel, da veste, da Tatiana ni le moja žena, moj »dive buddy«, temveč tudi moja muza in inspiracija. Strinjam se, da brez nje moja fotografija ne bi bila tako impresivna, vendar je tu še tehnični del, o katerem ste spraševali. Sam uporabljam podvodni fotoaparata Canon EOS 5D Mark II, s podvodnim ohišjem SEACAM Silver, skupaj z dodatno osvetlitvijo za jame.

Ko ste opisovali nastajanje fotografij in raziskovanje podvodnih jam na Jukatenu,

kamor pred vami ni stopil oziroma se potopil še nihče, ste dejali, da uporabljate drugačno konfiguracijo opreme, tako imenovani Side mount. Kje lahko takšno opremo kupimo, jo lahko izdelamo sami, je potreben poseben trening, da se naučimo ravnati z njo?

Side mount je že desetletja prisoten v jamskem potapljanju in nudi veliko udobje, vendar je šele v zadnjem času postal »mainstream« rekreativnega SCUBA tržišča. Po mojem mnenju je to ena najboljših konfiguracij za ženske, ki se podajajo v tehnično potapljanje, in mogoče bi bil primeren tudi za potapljače invalide, s katerimi se vi ukvarjate. Osnovna ideja je namreč, da ne prenašamo jeklenk na hrbtu, temveč jih neposredno pred potopom priprnemo na kompenzator. Lep primer je moja žena Tatiana, ki je tehnični potapljač (trimix, cave, ...), vendar ima le 50 kilogramov. Ne morem si predstavljati, da bi nosila vse na sebi. Vedeti je potrebno, da teža omenjene opreme dosega okoli 40 kilogramov. Meni osebno je ta oprema zelo všeč in jo uporabljam praktično povsod, ne le pri jamskem potapljanju. Side mount je v zadnjih letih postal tako v Rusiji kot tudi drugod po svetu zelo popularen, zato so vodilni svetovni proizvajalci pričeli z masovno proizvodnjo po načelu popularnost je dobra za biznis. V resnici vam ni potrebno te opreme kupiti, lahko jo sami modernizirate (za to izjavo bi me nekateri utopili), potrebno je le dovolj znanja. Če govorimo pri tem o posebnem treningu, lahko rečem, da sem inštruktor trener za različne sisteme in zagovarjam teorijo, da je potrebno intenzivno šolanje za vsako novo vrsto potapljanja. Kaj več nimam za dodati, svetoval bi le, da razmišljate s svojo glavo. Če znate pisati s svinčnikom, boste znali tudi z nalivnim peresom. Bistvo vsega je, da znate pisati.

Vem, da bi se lahko še ure in ure pogovarjala o potapljanju in podvodni fotografiji, vendar obstaja še druga polovica življenja Anatolyja Beloshchina – Wing Chun. Ste Sifu, predsednik in soustanovitelj zveze IWCO. Povejte nam prosim, kakšno vlogo ima v vašem življenju Wing Chun in kako ga prepletate s potapljanjem?

Wing Chun je bistvo in glavni del mojega življenja. Poleg vsega, kar ste našteali, naj omenim še, da sem predsednik Ruske Wing Chun federacije. Imamo na stotine šol po celem svetu. Wing Chun je kitajska borilna umetnost in ključna beseda pri tem je – umetnost. Z lahkoto ga lahko primerjamo s fotografijo, ki jo delam. Večina zahodnjakov je prepričana, da je Kung Fu (op.p. Wing Chun je ena od oblik) način borbe, pretepanje. To zmotno mišljenje je nastalo v filmih, ki jih je ustvaril Bruce Lee in nimajo nobene zveze s tem, kar počnemo mi. Kung Fu na Kitajskem v svojem osnovnem bistvu pomeni višje sposobnosti v nečem, s čimer se ukvarjamo. Če ste na primer dober kuhar, je to »Kung Fu« ali drugače, če ste dosegli v nečem najvišji nivo, ste to sposobni tudi v nečem drugem. In ko me sprašujete o povezavi med potapljanjem in Wing Chunom, je to eden od odgovorov, drugi pa je ta, da pomaga izboljšati stanje duha in telesa, kar je osnova za varno potapljanje. Wing Chun mi tudi omogoča, da ogromno potujem, spoznavam svet in različne ljudi, kar verjetno ne bi počel, če bi se ukvarjal s čim drugim.

Vem, da ni pošteno, da vas vprašam, pa vseeno, če bi se morali odločiti med potapljanjem in Wing Chunom, za kaj bi se odločili?

Brez vsakega pomisleka za Wing Chun. Je pot, ki pomeni samorazvoj in možnost realizacije višjih ciljev oziroma doseganje višjega

Anatoly Beloshchin

Nude & Fashion

nivoja na vseh področjih življenja. Wing Chun je »globlji«, kot je potapljanje samo. Omogoča mi, kot sem že dejal, da lahko v potapljanju maksimalno uživam, in le želim si lahko, da mi ne bo potrebno nikoli izbirati med enim ali drugim.

Ker smo revija za potapljače in ker vas, odkar ste se nam predstavili v Sloveniji, budno spremljamo, nas zanima, kakšni so vaši potapljaški načrti za bližnjo prihodnost? Nove odprave, nova serija fotografij?

Pravzaprav nič pretresljivega. Mehika, kot vedno. Ljubim tamkajšnje jame in kot sem že omenil je najlepše biti prvi na mestu, kjer pred tabo ni bil še nihče. Prav zato se rad vračam v Mehiko, že v kratkem se namreč odpravljam tja in upam, da najdem še kaj zanimivega in posnamem kakšno dobro fotografijo. Namen se imam potopiti v čim več jam, kaj bo pa uspelo, bomo še videli. (Op.p.: Podrobnosti iz omenjene ekspedicije, ki se je zgodila junija letos, najdete na njegovi spletni strani <http://www.tecdive.ru>, kjer je mogoče videti še preostale fotografije.)

Na koncu bi se vam v imenu vseh slovenskih potapljačev zahvalil, ker ste si vzeli čas za pogovor in ker ste bili gost našega skromnega festivala. Prosil bi vas, da poveste, kakšni so vaši vtisi o Sloveniji.

Hvala vam za povabilo. Naj povem, da je bila zame velika čast, da sem bil gost na vašem festivalu in priznati moram, da je bilo zelo lepo, naravnost super vzdušje. Opazoval sem ljudi, ki so prišli, in videl njihovo iskreno zanimanje in spoštovanje. To je nekaj zelo redkega, kar v našem komercialnem svetu ne srečate prav pogosto, ali kot pravimo v Rusiji: »Bilo je prisrčno.«

